

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrske dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oglasila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 12 h, če se oglasilo jedenkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvole frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se bla govolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Klerikalno bahaštvo.

Umazano glasilo ljubljanskega škofa je v soboto krepko udarilo na reklamni boben za klerikalne poslance in je z vznemirjenimi besedami opevalo veliki vpliv klerikalnih poslancev in velike »vspehe«, ki so jih ti poslanci dosegli pri razpravi o krošnjarskem zakonu.

To bahaštvo je na sebi abotno in smešno, kakor so tudi abotni in smešni »Slovenčevi« napadi na dr. Tavčarja in na dr. Ferjančiča.

Predvsem je treba na jasno priti, za kaj se gre pri krošnjarskem zakonu. Gre se za interese takih okrajev, ki jih zastopajo klerikalci, gre se za korist volilcev klerikalne stranke in klerikalci so storili samo svojo dolžnost, da so se zavzeli za svoje volice. Bilo bi dovolj žalostno, ko bi celo pri stvari, ki se tiče eksistence na tisoče njihovih volilcev, molčali in roke križem držali, kakor je sicer njihova navada, ko bi pasli lenobo, ko se hoče celim okrajem, ki jih oni zastopajo, vzeti pogostoma najvažnejši vir dohodkov.

Nasprotno pa mestni poslanci nikakor nimajo tega interesa. Kot mestni poslanci morajo vendar varovati koristi mestnih volilcev, a temu dela krošnjarstvo v vsakem slučaju škodo. In naj bo ta škoda še tako majhna, čuti se le. Kranjski mestni zastopniki pa se niso postavili na malenkostno stališče, da bodo varovali izključno in brezobzirno le koristi svojih volilcev. Upoštevali so koristi cele dežele in tako se je zgodilo, da se je mestni posl. Plantan prvi zavzel za volilce klerikalnih poslancev, kar je toli pomembnejše, ker je s tem zaspane klerikalce primoral, storiti svojo dolžnost.

Nekaj te dolžnosti so klerikalci izpolnili pri specialni razpravi o krošnjarskem zakonu. Tu so se nekoliko zavzeli za svoje volilce in ker so bili dotični predlogi sprejeti, tolčejo sedaj na reklamni boben kakor blazni, čeprav natančno vedo, da ta zakon o krošnjarstvu ne zadobi veljave, da so torej vsi njih »vspehi« v vodo padli.

Da postavijo te »vspehe« v boljše luč, napadajo napredne poslance. Ti so že storili več nego je njih dolžnost, ko so se po poslancu Plantanu oglašili za korist okrajev, katere zastopajo klerikalci. Umazanih manevrov, kakor dr. Šusteršič, pa napredni poslanci ne bodo nikdar uprizarjali in niso in ne bodo skušali poklicanih zastopnikov prehitovati, kakor to rad stori dr. Šusteršič.

Seveda »Slovenec« tudi ni zamudil, zaleteti se v dr. Tavčarja, češ, da ga ni bilo na Dunaju. V pomirjenje njegovih živcev mu povemo, da dr. Tavčarja radi tega ni bilo na Dunaju, ker je imel v Ljubljani važno sejo deželnega šolskega sveta. Tega pa naj »Slovenec« nikari ne misli, da bo dr. Tavčar zamudil sejo deželnega šolskega sveta zaradi razprave o krošnjarskem zakonu, ki je itak mrtvo rojeno dete in ki tudi ni na korist ljubljanskim volilcem.

»Slovenčev« reklamno bobnanje za klerikalce nareja utis, da mora ugled teh poslancev med klerikalnimi volilci biti že preklicano majhen, če jih mora njih list na tako ordinaren način umetno povečevati. Ako to klerikalne ničle veseli, jim tega veselja ne bomo kvarili, čeprav bi to lahko storili, kajti klerikalci so svoje proslavljanje »vspehe« dosegli, ker so si poslanci rekli: le glasujemo za klerikalne predloge, saj ta zakon itak ne dobi veljave.

V Ljubljani, 15. decembra.

Novi deželni glavarji.

Včerajšnja uradna »Wiener Zeitung« je prinesla cesarjevo imenovanje novih deželnih glavarjev in njih namestnikov v vseh onih deželah, kjer so se letošnjo jesen izvršile deželnozborske volitve, in sicer so postali za Štajersko: deželni glavar grof Edmund Attems, njegov namestnik dr. Fran Jurtela, deželni poslanec in odvetnik v Ptuj. Za Koroško: deželni glavar: tajni svetnik in dež. polanec Zeno grof Goßs, njegov namestnik dež. posl. dr. pl. Mettnitz. Za Nižnje Avstrijsko: deželni maršal prošt Frigdean Schmolz, njegov na-

mestnik pa dež. poslanec Strohbach. Za Gorenjo Avstrijsko: dež. glavar: dr. Alfred Ebenhoch, njegov namestnik dež. posl. Emil vitez Dierzer pl. Traunthal. Za Solnograško: deželni glavar: dr. Albert Schumacher, njegov namestnik stolni kapitulat A. L. Winkler. Za Predarlško: dež. glavar: Ad. Rhomberg, njegov namestnik dr. Jos. Peer. Za Moravsko: deželni glavar: grof Vetter v. d. Lilie, njegov namestnik dr. J. Žáček. Za Šlezijo: deželni glavar: tajni svetnik Henrich grof Larisch-Münich, njegov namestnik kardinal breslavski Jurij Kopp.

Ruska vlada in delavstvo.

Kakor znano, je bil v takozvanih dijaških nemirih zadnje dve leti vedno precejšen del delavstva pomešan. Pozneje so začeli delavci nastopati na lastno roko pod svojo tvrdko. No, dandanes so tudi na Ruskem delavski štrajki ravnotako na dnevnem redu kakor v drugih evropskih državah. Povoda so pač imeli že poprej odveč za nezadovoljnost, le organizacije jim je primanjkovalo, in tudi vlada je zadržala vsak tak pojav že v kalu. Dandanes pa je tudi na Ruskem v tem oziru boljše, da, boljše kot v »svobodni« Nemčiji, kjer cesar delavstvu določuje, pri kateri organizaciji smejo biti in katere se morajo ogibati. Ruska vlada je začela zadnjič dati čas delavstvu prijazne odredbe samo da zajezi revolucijske struje. Tako je te dni sprejel minister Plehve deputacijo peterburških delavcev, kar se dosega pa še ni zgodilo, ter je delavcem tudi dal navodila, kako si naj osnujejo svojo zvezo. Vlada je obljubila novi organizaciji svojo naklonjenost, dokler se bodo delavci drževali revolucijskih smerij. Minister je deputaciji tudi povedal, da vlada izdeluje zakonski načrt za splošno zavarovanje tovarniških delavcev zoper nezgode ter se uvedejo tudi bolniške blagajne, kakršnih še pogreša vedno marsikatera »moderna« in »svobodoljubna« evropska država. V Rostovu, kjer vlada že dalje časa delavska stavka, je vlada dovolila, da so se na prostem vršili delavski shodi, ne da bi jih vojaštvo motilo, kakor se je to zgodilo lani v Galiciji. Vlada je tudi

deloma že sedaj ugodila zahtevam štrajkujočih ter odslovila vse delavcem nevšečne mojstre pri železniških podjetjih.

Dogodki v Venezueli.

Prva poročila so bila zelo pretirana. Tako ni res, da bi se bila začela blokada nad venezolanskim nabrežjem, to se zgodi šele potem, ko bo vojna oficialno proglašena. Dosedaj nadzoruje nemško-angleško brodovje lo v carinskem oziru venezolanske pristanišča. Tudi zajete venezolanske ladje niso oblegajoči uničili, temuč jih le zasedli z angleškimi in nemškimi mornarji. Res je tudi, da je predsednik Castro odbil vse točke ultimatumov ter se pripravil na boj. Venezolanske čete štejejo 10.000 mož, toda primanjkuje jim streljiva. Angleška in Nemčija sta zasedli carinski urad v La Guayri s tisoč vojaki. Nemčija je poslala še dve vojni ladji, tudi Italija je odposlala svojo križarko »Carlo Alberto«, da varuje koristi italijanskih podanikov v Venezueli. Francija, ki je v začetku odobraval nemško-angleško akcijo, je svoje mnenje spremenila ter pišejo sedaj francoski listi o nemških mornarjih, da so roparji, ker so se polastili venezolanskih ladij, češ, nemški narod čuti od časa do časa potrebo, da izvrši kako nasilje, da pokaže moč svoje muskulature. Severna Amerika je sporazumna s postopanjem združenih velesil ter je izjavila, da ne bo nasprotovala, če privedejo tudi 50.000 mož v Venezuelo, le tega ne bo dovolila, da bi si katera velesila prilastila venezolanskega ozemlja.

Najnovejša polit. vesti.

Zopet koalicijsko ministrstvo. Poljaki, ustavovorni veleposestniki in klerikalci so zadnje dni baje zopet snovali za kulisami novo koalicijsko ministrstvo, ki bi naj bilo naperjeno proti Körberjevemu ministrstvu. — Sobotni ministrski svet se je baval tudi z vprašanjem o odgoditvi državnega zbora in o češkem deželnem zakonu glede zboljšanja plač. Sklenilo se je, da se zasedanje drž. zbora nikakor ne sme zaključiti, a omenjeni češki zakon se tudi ne predloži v sankcijo. — Tiskovni zakon ne pride v razpravo pred Božičem, ker Čehi ne dopuste, da bi se kar brez prvega branja

LISTEK.

Nevesta na srečke.

Amerikanska povest. Spisal B. Feldern.

Neka mrzlična nestrpnost, neka upravnostna razburjenost je vladala med množico ljudij, ki je postajala že od raznega jutra po 25. cesti 14. okrožja v San Francisku. Živahnost je naraščala od minute do minute, hrup se je pomnožil in nestrpnost in razburjenost sta se kazali vedno določneje na tisočih obrazih. In zares, ni bila nikaka malenkost, za katero se je šlo.

Že več kot mesec dni se je govorilo o tem, časopisi so pisali o tem, z velikimi črkami je bilo čitati na plakatih, anonci rano je bilo na meddejanskih zastorih, vrečano v šipe tramvajev in omnibusov, svetilo se je po noči s streh in je bilo napisano s čopičem na trotoarski kamen, in sedaj je bilo malo pred odločitvijo.

Toda ni še bila deset ura in šele ob dvanajstih se je imela prikazati junakinja dneva, Miss Ellen Kemp.

»Ellen Kemp« — je bilo čitati na

velikem lepaku, ki je pokrival celo sprednjo stran »Splendid« hotela na 25. cesti — »se želi omožiti. Toda statistika je pokazala, da je v San Francisku razmerje mož k ženam 30:1, in zato se boji dama muke volitve. Slučaj naj razsodi; ker je slučaj podaril Miss Ellen Kemp vse prednosti, kakor dobro vzgojo, mladost in lepoto, samo bogastva ne, zato se je ta izvrstna, očarujoča in visoko naobražena devojka odločila, pustiti svojo zapeljivo osebo izžrebat. Srečka stane jeden dolar; število srečk znaša 20.000. Žrebanje bo 18. julija, točno ob 12. uri. V tem času se bo Miss Ellen Kemp pokazala na estradi »Splendid-hotela«, kjer se bo vršilo žrebanje po petih gojenkah iz sirotišnice. Kdor zadene, in naj si bode kdorkoli, je soprog te lepe, očarujoče in izobražene dame. Odbije li njeno roko, tedaj ostane gospodična Kemp v posesti svoje dote in svoje prostosti.

Lepa, dražestna, izobražena in — 20.000 dolarjev! Tako so se glasili klici množice, ki je stala, stisnjena vkup kakor slanki, na 25. cesti, preplavljala trotoarje in vozna pota in napolnjevala kavarne in restavracije. Zastopani so bili vsi sloji. Po

najnovšem kroju oblečeni Yankee s svojim trdim, belim cilindrom, Irlandci s svojimi, od alkohola pobarvanimi obrazi, Kitajci s svojimi dolgimi mastnimi kitami, starci in mladeniči, eleganca in berači — vsi so stali tu s srečko v žepu in predvarjajoč v mislih svoje razmere.

Izmenjavalo se je proti nagradi »slabe« številke za »dobre«, prodajalo se je srečke s kurznim dobitkom kakor na borzi, suvalo in porivalo se je, kričalo in zmerjalo in kolikor bolj se je približeval določen čas, toliko močnejši je bil pritisk, toliko večje število radovednežev. Iz vseh oken so gledali ljudje, na vseh balkonih je stalo občinstvo in celo strehe so bile prirejene za gledalce.

Tako je postalo tričetrt na dvanajst. Gromovita fanfara je zadonela za reklamnim zastorom »Splendid hotela« in neka slušča godba je svirala narodni napjev Yankee-doodle brez prenehanja.

Tisočeri hura klici so prevpili ta muzikalični spektakel; toda hrup se je kmalu polegel, ker so priprave za žrebanje obrnile pozornost nase.

Pet sirot se je prikazalo in se vsedlo na določene prostore na estradi, ki je

bila z debelo vrvo odločena od gneteče množice. Potem je prišel neki gospod, ki je najbrže vodil celo napravo in je postavil pet košaric na mizo; nato je vzel deset škatelj in je pokazal občinstvu, da so numerirane od jedne do deset in je stresel njih vsebino v košarice; končno je pomignil onim petim deklicam k sebi, postavil jih je za košarice — v tem trenutku je bila hotelska ura dvanajst. Gromoviti hura-klici so doneli v zrak. Yankee-doodle je s hreščečo disonanco nehal, veliki platneni plakat se je razdelil v sredi in na estradi je stala Miss Ellen.

O, bila je mlada, bila je lepa in ah! občudovanja se je čulo med množico. Vtis je bil premagujoč. Z resnim smehljajem in mirnim obrazom je opazovala Miss Ellen množico, toda ta je postala nakrat, kakor obsedena. Stare strasti so se hipoma vzbudile, vsak je videl v svojem sosedu nevarnega tekmeča, katerega se mora na vsak način znebiti. Nekateri moški so se skušali zmuzniti pod vrvo skozi, da bi pazili na žrebanje. Zadaščajoči so se bali zopet kake goljušije in so jih vlekli za suknje nazaj, nasprotniki so se postavili v bokarsko pozituro,

izročil odseku. — Med novimi člani gosp. zbornice bodo bivši minister za Galicijo vit. Jendrzejowicz, predsednik gališke zemeljske kreditne družbe vitez Kraynski in posl. Rapoport. — Povišanje dostojanstva kneginje Hohenberg se namerava izvesti tako, da bo soproga prestolonaslednika uvrščena takoj za princesinjami cesarske hiše. Tudi nadvojvoda Fran Ferdinand dobi višjega dvornega mojstra. — Proti želji nemškega cesarja, naj bi delavci obrnili socijalni demokraciji hrbet, so se izrekli tudi po večini Kruppovi delavci na shodu v Magdenburgu. — Pomiloščen škof. Bivši rimsko-katoliški nadškof v Vilni, Zwierowiz, ki je bil pred dvema letoma zaradi svojega govora zoper šolstvo sv. Sinoda odstavljen in prognan, je bil te dni po carju pomiloščen ter bo položil v carjeve roke novo prisego. — Zoper morske roparje zgradi Turčija ob Jemenskem nabrežju pri Babel Mandebu 12 trdnjav. — Češki deželni zbor se kliče na dan 29. t. m., moravski pa na dan 22. t. m. — Novi reformski nadzornik za evropsko Turčijo, Husein Hilmpaša je že prispel s svojimi pomočniki v Solun. — Nemški carinski tarif je bil v sobotni seji skupno tudi v tretjem branju sprejet.

Obrambna sredstva proti klerikalizmu.

(Dalje.)

Strašne žrtve je zahtevala inkvizicija. Pomorila je na tisoče ljudi, deloma iz lakomnosti, deloma so imeli teoretične nazore, ki jih cerkev ni priznala, deloma, ker se niso molče uklanjali duhovniškemu tiranstvu.

Zgodovina inkvizicije je polna grozot in polna krvi. A še strašnejša je zgodovina praznoverstva, zgodovina umorov, ki so bili storjeni radi n jgrjega, najblaznejšega praznoverstva.

»Resnica vas osvobodila«, je rekel Kristus, a še stoletja po Kristusovem nastopu so cerkveni mogotci s kruto roko skrbeli, da se kristijanski narodi niso osvobodili blaznega in groznega praznoverstva, da niso spoznali popolne resnice, kakor jo je učil Odršenik, nego verovali v demone, v strahove in v čarovnije.

Klerikalni dogmatični, moralnoteološki in asketični spisi obsegajo glede demonologije najgroznejše izrodke človeške fantazije. Te blaznosti so bile spravljene v poseben sistem, postale nekaka znanost in tem blaznostim je bilo žrtvovanih na tisoče in na tisoče nedolžnih ljudi.

A nikari misliti, da so te strašne zmote že davno premagane in pozabljene. Nikakor ne!

Rituale Romanum se zove knjiga, ki obsega vse važnejše določbe pri cerkvenih opravilih. Ta uradna navodila slone seveda vsa na nezmotljivi avtoriteti rimskega papeža in so torej merodajna. Rituale Romanum pravi, v kaki veljavi je demonologija še dandanes v cerkvi.

Že pri določbah o delitvi zakramentov se najdejo odredbe glede izganjanja hudiča. Tu na primer mora duhovnik pri krstu opetovano reči: »Izganjam te, nečisti duh« — »Spoznaj svojo obsodbo, prokleti hudič, in beži«. — »Slušaj, prokleti satan, in beži, tresoč se in zdihujoč«. Tudi iz vode in iz soli, ki se rabi pri krstu, mora duhovnik hudiča izgnati.

nekaj odprtih nožev in revolverjevih cevij se je zasvetilo v zraku.

Mirno in z nekim gotovim zanimanjem opazovala je Miss Ellen to živahno sceno; ta razburjenost je imela nekaj velškanskega na sebi.

Neznosen in protinaraven celibat v tem velikem industrijskem mestu je vse te moške spravil v stanje hipne ljubezenske blaznosti in za posest te lepe, mlade in poželenje vzbujajoče ženske, pri kateri je slučaj določeval snubača, so se hoteli tudi boriti. Čuli so se divji klici, in zadneli so bojzljivi kriki slabotnih ljudij, ki so bili v nevarnosti, da se jih zmečka. Nakrat je potihnil ves ta hrup, mirni molk, mučna tišina polastila se je še jedenkrat te mase. Žrebanje se je pričelo. Med petimi sirotami se je izžrebalo, katera naj potegne številko. In sedaj je stopila mala deklica naprej, posegla v svojo košarico in pokazala s svojo suho, revno roko vlečeno številko. Vse oči so jo videle, vse ustnice so jo čitale in kakor iz jednih ust začulo se jo je imenovati: 18:745!

(Dalje prih.)

Poleg tega obsega »Rituale« še posebno obširno poglavje o izganjanju hudiča. Med drugim določa »Rituale«:

Duhovnik ne sme koga lahko miselno smatrati, da je obseden, nego mora dobro poznati znamenja, po katerih se spozna, če je kdo od hudiča obseden ali če je bolan na črnem žolču ali kak drugo bolezen. Tako znamenja obsedenosti so: če kdo govori ali razume kak tuj jezik; če razodene kaj oddaljenega ali tajnega; če ima starosti in konstituciji neprimerne telesne moči itd. Da to (duhovnik) laglje spozna, naj po jednem ali drugem izganjanju vpraša obsedence, kaj čudi v duši ali na telesu in tudi naj skuša izvedeti, katerih besed se hudiči najbolj ustrašijo, da te besede potem krepkeje porablja in ponavlja. Pazi naj, kakih umetnosti in sleparij se poslužujejo hudiči, da bi preganjalec prekanil; (hudiči) imajo namreč navado, da napačno odgovarjajo in se le težko razodenejo, da bi izganjalec vsled utrujenosti nehal ali da bi se kazalo, kakor da bolnik sploh ni obseden od hudiča itd. itd. »Zvihače in pomočki hudičevi so brez števila in izganjalec naj pazi, da ne postane njih žrtev. Hudiči naj se iz obsedencev izganjajo v cerkvi ali na kakem drugem religioznem, častitljivem kraju; če je obsedenec bolan ali če je imenitna oseba, se sme hudiča tudi v privatnem stanovanju izgnati itd. itd.«

Tako govori »Rituale romanum« službeno navodilo za rimsko-katoliško duhovščino. Po tem navodilu opravljajo in morajo duhovniki opravljati svojo službo.

Iz tega navodila je razvidno, da je duhovščina še dandanes mnenja, da more hudiči obsesti človeka in da ima vsak duhovnik moč in oblast, krotiti demone in izganjati hudiče.

(Dalje prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 15 decembra.

— Občinski svet ljubljanski

ima v torek, 16. t. m., ob petih sejo. Na dnevnem redu so med drugim poročila, da bi se otroški vrtarici Ani Gorupovi o počitnicah izplačevala nagrada; o odobrenju računov dotacije na ljudski šoli na Karolinski zemlji; o prošnji sirotišnice bar. Lichtenthurničine za prispevek za šolsko opravo; o dovolitvi kredita 400 K za peči na II. mestni deški ljudski šoli; o dovolitvi dodatnega kredita za razne nove potrebščine na mestnih ljudskih šolah v znesku 340 K; o proračunu mestnega vodovoda za l. 1903; o pogodbi s poljedelskim ministrstvom, tičeči se napejave vode v žrebčarno na Selu; o prošnji dedičev Marije pl. Pongratzeve za odpis predpisane svote za večjo porabo vode; o nasvetu mestnega magistrata glede naprave preskuševališča za vodomere; o proračunu mestnega loterijskega posojila za leto 1903; o proračunu zaklada meščanske imovine za leto 1903; o proračunu v mestni upravi stoječih ustanov za l. 1903; o proračunu ubožnega zaklada za l. 1903; o dopisu poveljstva 3. voja v Gradcu v zadevi prodaje bolnice za silo; o oddaji mestnih kamnoseških del za dobo 1903, 1904 in 1905; o oddaji dobave stavbnega lesa za občinske potrebe v dobi 1903—1905; o oddaji mestne vožnje za dobo 1903, 1904 in 1905; o županovem nasvetu glede nove uredbe Bleiweisove ceste ondi, kjer se stika z Dunajsko cesto in o nakupu Gorupovega sveta do njegove hiše.

— Bum, bum, ali denunciacija „Slovenske zveze“.

Gospod Ivan Urbančič, občespoštovan veljak v Trnovem na Notranjskem, se je malo sporekel z ondotnim nadučiteljem g. Jernejem Ravnikarjem. Ravnikar, ta publi repa med učiteljstvom, je hotel namreč celemu svetu povedati, da bo pri bodočih občinskih volitvah klerikalno volil in zategadelj je ta nadučitelj, ki je že v Mokronogu napravljaval različne breztaktnosti, provzročil s pomočjo svoje žene, ki v hiši hlače nosi, urnebesni hrup. Nam je čisto vsejedno, kako Ravnikar voli in kakega političnega mnenja je njegovih hlač nositeljica, vendar smo pa mnenja, da je pri takih prilikah, ako nastane malenkostna diferenca med učiteljem in krajnim šolskim svetom, učiteljeva dolžnost, da išče pomoči pri višjih šolskih gosposkah. Ravnikar pa je celo zadevo prej kot ne prav močno napihnil — vsaj ga poznamo še iz Mokronoga! — jo razobesil po »Slovenec« ter izberačil pri Šusteršiču, da je radi bagatele, kakor je g. Jernej Ravnikar, vložil bobnečo interpelacijo, v kateri kot blag kristijan zahteva, da naj ministrski pred-

sednik prikrbi, da se proti poštenemu slovenskemu možu, kot je gosp. Urbančič, naperi kazensko postopanje. Lepi bi bili časi, ko bi g. pl. Körber ne imel drugega opraviti, nego prati umazano perilo gosp. Jerneja Ravnikarja in njegove ženske! Na vislice bi torej rada spravila »Slovenska zveza« g. Urbančiča! Priznati moramo, da take neumne interpelacije še nismo kmalu čitali, in da tudi še nismo kmalu opazili tako ostudne denunciacije, kakor je obsedena v ti interpelaciji! Radovedni smo, kdo je to kazensko ovadbo podpisal? Morda tudi gospođa iz Dalmacije? Bomo videli! Gospodu Urbančiču pa bodi v tolažbo povedano, da lahko vzlic ovaduški interpelaciji »Slovenske zveze« prav mirno spi. Somišljenikom v Trnovem pa bodi svetovano, da naj puste Ravnikarja in njegovo žensko na klerikalnem smetišču. Če jim je že na glasu tega učiteljskega šušmarja toliko ležeče, naj posnemajo Stari trg pri Ložu: tam so na en dan kar šest častnih občanov imenovali, pa so imeli prvi razred v svoji klerikalni bisagi. Kar je v Starem trgu dopustno, bo pač tudi v Trnovem dopustno! Končno pa prosimo g. Urbančiča, da nam celo zadevo takoj pojasni. Prej kot ne bode stvar taka, da se bode dala iz nje skovati primerna interpelacija — proti Jerneju Ravnikarju!

— **Vrhunec smešnosti.** Dr. Šusteršič hoče imeti zase največjo reklamo. Kakor je stari Barnum nekaj hvalisal svoje slone, tako hoče, da naj bi uradni ljubljanski list hvalisal njega. Sedaj se politični ta prismojenec čisto resno jezi radi tega, ker »Laibacher Zeitung« ne prinaša vsake besedice, katero je dr. Šusteršič spregovoril k zakonu o krošnjarstvu. To, kar »Slovenec« v tem pogledu piše, je že samozavest norca don Kišota! Ali je kaj drugega nego norost, če trdi »Slovenec«, da so dobili izvestni gosposdije v Ljubljani z Dunaja — nos, ker »Laibacherica« premalo piše o dr. Šusteršiču? Resnično, čitateljstvo lista mora čez vse mere zabito biti, da ga sme uredništvo pitati s takimi — oslarijami. Körber pošilja nosove v Ljubljano, ker profesor Funtek o Šusteršiču premalo piše! Ali ni to v istini vrhunec smešnosti?

— **Nace Žitnik** sili iz svojega političnega groba. V soboto udriha v »Slovenec« s polnim svojim imenom na nas ter nas imenuje ostudne lažnike in podle obrekovalce. S tem meni, da nas je potlačil k zemlji, kakor je nekaj tlačil k zemlji zeleno šentjernejsko pšenico. Pojdi no, Nacl, pojdi! Ker nismo tvoji sorodniki, ti na to polje ne bomo sledili! Samo konstatujemo, da nam še nikdar ni bilo dokazano, da smo pod častno besedo lagali. Tebi pa se je dokazalo, da si hotel falsificirati deželnozborski stenografični zapisnik in da si pod častno besedo lagal. No, vidiš!

— Celjski poslanec profesor

Pommer je bil v našem listu že časih popisan. Usta zna sicer odpirati — par klafter na široko — ali vzlic temu ga v zbornici nikdo ne posluša. Sedaj ga je vzel »Slovenec« pod svojo zaščito, in na Pommerja se sklicuje, češ, da je trdil, da dr. Ferjančič ni zahajal k sejam obrtnega odseka. Če Pommer kaj neslanega proti Slovincem zine, je to navadno kaj neresničnega. Zategadelj nam njegova izpoved ne imponuje in naj profesor Pommer desetkrat igra portirja pred vratmi obrtnega odseka! Toliko kot Gregorčič, je Ferjančič v obrtnem odseku gotovo govoril in tudi delal! Če se pa hočeta Pommer in »Slovenec« objemati, ju mi gotovo v tem ne bomo motili!

— **Iz črnega brloga.** Mi smo pisali o detomorilki, ki je svojega otroka najprej krstila, potem pa hladnokrvno zadavila. Mi smo se zgražali nad dotičnim slučajem, ker je ravno krščenje dokazovalo, da je bil umor dobro premišljen. »Slovenec« nam odgovarja takole: »Liberalci pa, kateri priznavajo prostitucijo za potrebno (posebno proštom) družabno institucijo, katero liberalne dame oproščajo in zagovarjajo, ti ljudje si nadevajo farizejsko krinko na svoje brezstidne obraze, kadar kaka reva tako globoko pade. Pojdi, banda, in sramuj se!« Tako piše glasilo ljubljanskega škofa. Sramuj se, škof!

— **Dokaz brezverstva.** Žalostna resnica je, da slučajni krivih priseg

dandanes niso več redki in pravniki že dolgo delujejo na to, da naj se priseganje opusti. Nedavno tega smo priobčili mnenje odličnega pravnika o prisegi. Tudi ta pravnik se izreka za odpravo prisega, češ, da prisega kot resnico izsiljajoče sredstvo naj se rajše opusti, da se ohrani sveto ime božje. V dotičnem sestavku se izrecno povdarja, da naj se opusti prisega, da se ohrani sveto ime božje, a vendar vidi »Slovenec« v tem dokaz, da smo — brezverci. Pri tem širokoustno besediči o svetosti prisega in napada porotnike, tisti »Slovenec«, ki sicer deluje po morali sv. Liguorija, katera morala izrecno dopušča in uči krivo prisego. »Slovenec« pač ne pristaja govoriti o priseganju, saj spadajo k njegovim ljubljencem ne samo goški kurat Ferjančič, ki je bil zaradi zapeljavanja h krivi prisegi obsojen, nego tudi drugi duhovniki, ki so ali sami po krivem prisegli, ali pa ljudi nagovarjali za krivo prisego. Lahko bi navedli tudi take nemške, francoske in italijanske pravnike, ki sicer zagovarjajo prisego, a so sploh proti temu, da bi se duhovniki zaprisegali, da bi se duhovnikom verjelo, tudi če pričajo pod prisego. Tak pravnik je n. pr. sedanji italijanski ministrski predsednik Zanardelli. In mnenju teh pravnikov se ni čuditi, saj, kakor rečeno, dovoljuje morala sv. Liguorija krivo pričevanje pod prisego in bi n. pr. Smolnikar po morali sv. Liguorija prav lahko prisegel, da ni tega storil, kar se mu očitja in prav lahko bi dobil po tej morali tudi odvezo, tudi če bi storil krivo prisego.

— Marnberške falotarije.

Neka koroška posojilnica ima naloženo, žalibog, v posojilnici v Marnbergu večjo vsoto. Ko je zvedela, da v Marnbergu poka in ko je doznala za Klobučarjeve švindlarije, je to vlogo odpovedala. S prva je marnberška posojilnica tudi obljubila vlogo vrniti v gotovem roku, meneč, da bode denar dala že »Gospodarska Zveza«, ali pa »Ljudska posojilnica« v Ljubljani. Tema dvema zavodoma pa menda tudi smrdi marnberško katoličanstvo, kajti to se sme sklepati iz tega, da je prišel tisti znani revizor Pelc z dvema ožindranima marnberškima odbornikoma posojilnice upnico prosit, naj ne terja denarja nazaj. Razume se ob sebi, da so ti poštenjaki pri tej priliki oni pošteni koroški posojilnici slikali marnberški položaj popolnoma drugače kakor je; pri tej priliki so pridno lagali ter opravljali dr. Pikla in celjsko »Zvezo«. Pa vse ni nič pomagalo. Dotična posojilnica je marnberško brez pardona tožila po dr. Piklu. Zdaj pa je spet dirindaj. Marnberg ne more plačati, »Ljudska posojilnica«, oziroma »Gospodarska Zveza« pa, ki sta tudi v tem šmiru že do grla, pa menda nočeta ali pa morebiti tudi ne moreta marnberškim poštenjakovičem več pomagati. Sedaj moleduje »Gospodarska Zveza« imenom »Ljudske posojilnice« pri dotični koroški upnici direktno, naj Marnbergu prizanaša, ali pa naj dotično vlogo prenese v »Ljudsko posojilnico«. Kaj, ali so kase pri »Ljudski«, ki tako bombastično vedno kriči po časopisih, koliko ima vlog, tudi prazne? Ker slednje najbrž ni, zato je tembolj gotovo, da v Marnbergu silno smrdi da v vlada tam najhujša narodnogospodarska jetika, ki bode, žalibog, vsled brezvestnosti par lumpov potisnila narodno mejo za nekoliko kilometrov bolj proti jugu.

— Repertoire slovenskega

gledališča. Jutri se igra prvič čarobna pravljica »Rdeča kapica«. Naslovno ulogo ima gđč. Kreisova; princa igra gđč. Rieckova. Pravljičica je namenjena predvsem mladini, a ker je lepo opremljena in skrbno uprizorjena ter žele abonementi videti vse novitete, se uprizori »Rdeča kapica« jutri večer. Dramsko osobje ima sedaj mnogo dela z veliko rimsko dramo »Quo vadis«, ter sodeluje tudi pri novi operi »Psoglaveci«, zato se igra jutri poleg nove bajke francoska veseloigra iz starejšega repertoira »Na kosilu bom pri svoji materi.« Bajko je priredila za oder ga. Danilova.

— Odbor dramatičnega dru-

štva nas prosi, da objavimo glede izpremembe repertoira včerajšnjega sledeče: Ker je moral tenorist g. Vlček iz rodbinskih dogodkov odpotovati do torka v Prago, se je obrnil odbor na tenorista zagrebskega

gledališča, g. E. Cammarote s povabilom, da v nedeljo zvečer gostuje v ulogi Turidja. Povod povabila je bilo privatno pismo g. Cammarote članu slovenske opere, v katerem pismu sporoča: »Uslužaju, da se pruži prilika te da se govori u Vašem kazalištu o kakovem gostovanju, to možeš reči, da sam od kr. vlade dobio dozvolu za gostovanja i koncerte... i da u event. slučaju ne bih više trebao više davati molbe do vlade.« Gostovanje se je nato sklenilo ter je g. Cammarota dne 12. t. m. brzojavno javil, da pride v nedeljo, 14. t. m. popoldne v Ljubljano. Včeraj zjutraj pa je odbor dobil brzojavko: »Uprava daje za svagdje dozvolu, samo strogo zabranjuje Ljubljano.« Vsled tega se je odbor obrnil do uprave z utemeljeno brzojavno prošnjo, da izjemoma dovoli gosp. Cammaroti gostovati, na kar je dobil odbor sledeči telegram: »Cammarotove diete na umoru. Ne more doći. Intendancija«. Iz prijavljene korespondence sledi, da odbora ne zadeva nikaka krivda, da se je morala opera odpovedati. Novih plakatov pa ni bilo možno naročiti radi nedeljskega počitka. Sl. občinstvo blagovoli tedaj napraviti si lastno sodbo o nerazumljivem postopanju intendancije »bratskega« zavoda v Zagrebu proti slovenskemu gledališču.

— **Božičnica revnih otrok.** Že več kakor četrt stoletja je v Ljubljani navada, prirediti revnim šolskim otrokom božičnico. Zgodilo se je to tudi letos in se je obdarovanje vršilo včeraj dopoldne v telovadnici I. mestne deške ljudske šole. Božičnica se je imenitno obnesla. To je zasluga neumorno delujočega odbora, v katerem so g. cesarski svetnik Murnik, gospa dr. Tavčarjeva, gospa Premkova in gospodične Josipine Klei-nova, Jelica Lozarjeva in Julija Premkova. Poleg teh se je za to plemenito delo zavzelo še mnogo drugih dam in meščanstvo se je radovoljno odzvalo človekoljubnemu pozivu ter prispevalo za prireditve božičnice. Bil je dan čistega veselja za obdarovance in njih rodbine. Obdarovanih je bilo 240 šolskih otrok z oblačili in z jestvinami. Božičnice so se udeležili deželni predsednik gospod baron Hein, kanonik g. Kalan, ravnatelj g. Levec, okrajni šolski nadzornik g. Meier, magistratni tajnik gospod Lah, mnogo gg. učiteljev in mnogo starišev obdarovanih otrok. Božičnica se je začela z govorom nadučitelja gospoda Gabrška, ki se je zahvalil odboru in vsem dobrotnikom, med njimi tudi kranjski hranilnici ter pozviljal otroke in stariše, naj bodo svojim dobrotnikom hvaležni. Potem se je vršila razdelitev daril. Otroci so dobili jako mnogo vsakovrstnih koristnih reči in jedil in vladala je med njimi prav presrečna radost. Odbornicam in darovalkam ter darovalcem so hvaležni pogledi srečnih otrok pač najboljša plačilo za njih žrtve in za njih trud. Ko je bila razdelitev daril končana, je imel g. kanonik Kalan govor, v katerem se je zahvalil g. deželnemu predsedniku za udeležbo in odboru za njegov trud. Slovesnost se je zaključila s primernima deklaracijama nekega šolarja in neke šolarice.

— **Predavanje prof. dr. Šercla.** Opozorjamo novič na predavanje prof. dr. Šercla, ki bo v sredo ob 8. uri zvečer v »Mestnem domu«.

— **Na dunajskem konservatoriju** je napravil učni izpit iz godbe dne 28. m. m. z odličnim vspehom gosp. Henrik Druzovič, učitelj v ptujski okoli in sotrudnik »Novih akordov«.

— **Iz Slavine** se nam piše 14. t. m. Danes ponoči ob 1. uri je pogorela hiša Jerneja Žele iz Slavine. Da se niso užgale druge sosedne hiše, katere so komaj par metrov oddaljene in vse s slamo krite, je zasluga prebivalcev, kateri so neumorno gasili. Pohvalno se mora omeniti tudi požarne brambe iz Št. Petra, katera je tako hitro na lice mesta prihitela.

— **Iz Zagorja ob Savi.** Dobrodelni koncert v prid revnim, oddaljenim učencem v Zagorji za opoludansko hrano, prirediteljstvo iz Zagorja in Toplice s prijaznem sodelovanjem vrlih gospic domačink in gospodarov domačinov z jako zanimivim sporedom meseca januarja 1903 v krasnem salonu g. Habata. Spored javi se v kratkem.

— **V Ptuj** je 18. decembra preminul najstarejši član in zadnji še živeči ustanovnik ptujske čitalnice. Dosegel je redko starost 85 let in je bil še do letošnje spomladi precej trden ter prihajal je rad v čitalnico, kjer je bil zaradi dovtipov jako priljubljen družabnik. Bodi mu zemljica lahka!

— **Iz Pulja** se nam piše: Društvo »Gavrilović« ni hrvatsko nego čisto srbsko; priredilo je tudi v dvorani »Prvog istarskog Sokola« v Pulju 8 predstav z vrlo dobrim uspehom.

— **Ustrelil** se je v soboto v Pulju poročnik 87. pešpolka g. Hinko Hauke.

— **Izpred sodišča.** V soboto dne 13. t. m. so se vršile pri tukajšnjem dežel. sodišču sledeče kazenske razprave: — Proti Jožetu Ježku, delavcu iz Gor. Gamelnjov, zaradi hudobnega poškodovanja mosta, ki pelje čez Gameljski potok; odtrgal mu je ograjo, in 8 mesecev pometal v vodo. Obsojen je bil v 6 mesečno težko ječo. — Od zatožbe hudodelstva javne posilnosti so bili oproščeni Saibie Ferdinand, tovarniški delavec, Amon France bišnik, in Kovačič Janez vsi trije iz Sela, ker se jim ni moglo dokazati, da so bili v stanovanju Ivane Stroj na Selci pri nji stanujočega Jožefa Koboida, katerega so prišli na gospodarjevo povelje iz stanovanja iztirat, res dejansko napadli ali mu na kaki drugi način silo delali. — Zaradi lovske tatvine sta bila tožena Anton Lavrič in Alojzij Glavan pastir, oba iz Skrilov. Zasačena sta bila v tem hipu, ko sta ravno v zanjko vjeto srno iz kože devala; Anton Lavrič je bil obsojen na 4 mesece težke ječe, njegov družje Glavan pa na 7 dni zapora.

— **Ogenj na Laverci.** Včeraj okoli 9. je začelo goreti na živinskem hlevu posestnika g. Karola Lenčeta na Laverci. Ogenj se je hitro razširil in unel tudi šupo. Zgorelo je več stotov mrve, okoli 18 voz šote in okoli 40 sežnjev drv. Zgoreli so tudi stroji, ki so bili na podu. Živino so pravočasno rešili iz hleva. Škode je približno 16000 kron. G. Lenče je bil zavarovan. Na gorišče odpeljali so se tudi ljubljanski gasilci pod vodstvom svojega načelnika, g. Ludovika Stricelna, s parno brizgalnico. Nevarnost je bila, da se ne vnamejo poslopja sosedov. Ogenj je bil brez dvoma podložen, ker je začelo goreti na sredi hleva pod streho. Čuje se, da je bil aretovan neki hlapec, ki je minuli teden že poskusil zažgati.

— **Pretep na Opekarski cesti.** Matevž Semrajc, čevljarški pomočnik v Konjušnih ulicah št. 15, Franc Strasen, ključarski pomočnik Cesta na Loko št. 15, in delavec Anton Fric, Veliki Stradon št. 7, so danes ponoči skupno popivali. V isti gostilni so bili tudi Franc Libic, ključarski pomočnik, Ivan Ambrož, strugar, in Josip Dolinar s tremi dekletji. Ko so slednji šli iz gostilne, prišli so prvi za njimi in so najpopred napadli Ivana Ambroža, ki je šel sam domov. Podili so ga spat in Stresen ga je prijel za vrat in mu dal par zaušnic. Ko sta na to prišla Libic in Dolinar, so tudi ta dva podili spat. Libic njim je odgovarjal in zato so padli čez njega in ga začeli pretepativati; Libic pa je potegnil nož in je mahal z istim okoli sebe. Sunil je Stresna v rebra, Semrajca v levo ramo in Frica v levo roko. Semrajc in Stresen sta težko poškodovana in so Stresna prepeljali v bolnico. Libic je bil aretovan.

— **Pritožba iz občinstva.** Vojaški 27. brambovskega pešpolka, ki so nastanjeni v bivši cukrarni, mečejo slamo, smeti, pepel in razne odpadke na breg Ljubljane. Ali bi tega merodajni faktorji ne mogli prepovedati?

— **Bivši kaplan Bezeljak zaprt.** Orožniki v Zgornji Šiški so 11. t. m. aretovali kaplana Ivana Bezeljaka, kateri se je klatil po Šiški in je ljudem z lažnimi pripovedbami izvajal denar.

— **Zimsko suknjo ukradel** je danes ponoči neki brezposelni natakari Ivanu Zupanu, natakariju pri Čišnovarju v Kolodvorskih ulicah. Zupan je imel suknjo v sobi, kjer spi. Tat mu je vzel tudi 4 krone.

— **Tatvina.** Mariji Kosirnikovi, delavki v tobačni tovarni, je bila v soboto popoldne na prostoru, kjer prodajajo branjevke svoje blago, ukradena denarnica, katero je med kupovanjem položila na klop. V denarnici je imela 9 kron.

— **Na južnem kolodvoru najdene reči.** V času od 6. do 12. t. m. so bile na južnem kolodvoru najdene sledeče reči: švicarski 1/2 frank kot obsek in jeden brevir.

— **Najnovejše novice.** Princ Elija Bourbonški se je zaročil z neko avstrijsko princesinjo. — Princ Alfred Liechtenstein je izstopil iz avstrijske državljanske zveze, a to vsled predstoječe poroke njegovega sina z avstrijsko princesinjo. — 150letnica Terezijanske vojaške akademije v Dunajskem Nov. mestu se je vršila včeraj. Iz tega povoda bodo gojenci v znanostni nosili ime »vojaški akademiki«, a gojenci tretjega letnika dobe dolge sablje. — Mati drž. fin. ministra barona Kallaya je umrla 89 let stara. — Nemško-nacionalni in židovski vseučiliščniki so se v soboto pretepali na Dunaju s palicami. — Obsojen kaplan. V Lincu je bil kaplan Mih. Winderberg zaradi hudodelstva nenravnosti obsojen na sedem mesecev ječe. — Sleparija. Lastniki tovarne za bombaževino v Obergrudu pri Liberecu, so napovedali konkurz ter zapustili četrto milijona dolgovi in za 150.000 K ponarejenih menic izginili Nad 600 tkalcev je brez kruha. — Vojaška nasilja. V Temešvaru so napadli vojniki na cesti štiri kmečke deklice. Dočim so tri ušle, zavlekli so četrto v vojašnico. — Anarhist. V Parizu so prijeli Čeha Studno, ki je baje izpovedal, da je anarhist ter trdil, da pozna sredstvo, ki varuje življenje vladarjem. Brez dvoma je blazen. — 400 tovrnih ladij je zamrznilo na Donavi med Vidinom in Brailo. 300 teh ladij je obloženih s koruzo, ter so skoraj gotovo izgubljene. Škoda se ceni na 8 milijonov frankov. — Rudnik se je udril v Ossegu pri Mostu. Eden delavec je ubit, več jih je ranjenih. Delo se je moralo vstaviti.

Društva.

— **Planinskega društva večer,** ki se je vršil v soboto v »Nar. domu« kot drugi v tekoči zimski sezoni, nudil je izbornu predavanje v planinskih krogih kot odličnega turista in pisatelja dobro znanega gosp. kateheta Ivana Mlakarja. Način njegovega predavanja je bralcem »Plan. Vesnika« znan, prikupljiv je po svoji z dobrim humorjem zasoljeni živi govorici. To pot je očrtal g. Mlakar pota na Mangart, Jalovec in Razor, tri najmarkantnejše velikane naših planin, ki jih je (izvzemši Mangart) dosle le malo število srčnih turistov obiskalo. Predavanju je sledila razstava slik društvenih amater fotografov, četrta svoje vrste, ki ji je kumoval prof. Macher; podavši v toplih besedah oceno letos vposlanih slik se je spomnil g. Macher smrti nekdanjega marljivega amater fotografa dr. R. Frlana in zahvalil se je trudoljubivosti gospe Ide Škofove, ki je z znano spretnostjo preskrbela aranžma letošnje, v zelenju in cvetkah okusno prirejene razstave. Razstavili so pa slike gg. Anton Gregorec, Alojzij Knafelc, P. Metod Schne-ditz, Josip Zagula in Bruno Rotter. Višino mojstrstva v fotografiranju je dosegel g. Gregorec. Njegove slike so izrazovite prirodne poezije. Triglavsko pogorje pred in po viharju ali pa nežne in sanjave zimske slike iz Tivolskega gozda, izdelane na angleškem papirju. Velečastne so slike, ki jih je vposlal Alojzij Knafelc. Tamo, kamor dospe le malokateri turist, nosi Knafelc svoj aparat in tu posname markantne poteze visokih gora. Viška skupina in Zajezerska dolina mu podajata motive, ki jih je fiksiral v vposlanih slikah. V precizno, tehniški izborne podanih slikah se javljata umetniški čut in razumevanje grandioznosti hribske narave. V krogu naših amaterjev je nova prika-zen beljaški frančiškan P. Metod Schne-ditz, zastopan z bogato zbirko fotografij iz koroške dežele, iz Dalmacije in Albanije. Dosle neznan je zadobil mahoma toplo priznanje pričo okusnosti in izbora svoje tehnike. Posebno so njegove slike na pigment-papirju pozornosti vredne, kajti ravno na njih zadobi zelenje presenetljivo živost. Josip Zagula je vposlal fotografično povečane in akvarel-vane slike iz dolenskih pokrajin ob Krki, s katerimi je utrdil dober glas, ki ga uživa kot amater; Bruno Rotter pa več prirodnih pa tudi žanrskih slik, s katerimi si je pridobil kot pričetnik ugled med sovrstniki.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 15. decembra. Deželni zbori — izvzemši kranjski deželni zbor — so sklicani na kratka zasedanja: nižjeavstrijski na 19., moravski na 20., goriški na 22., istrski na 27., vsi drugi na 29. t. m.

Dunaj 15. decembra. Cesar ne pojde letos čez božične praznike v Wallsee, kakor je bilo doslej navadno, nego ostane na Dunaju.

Dunaj 15. decembra. Gospod-ska zbornica dobi 26 novih članov, a tudi sedaj ni med njimi nobenega Slovenca. Med drugimi bodo imenovani škof v Budejovicah Riha, bivši državni poslanec Dubsky, bivši trgovinski minister Dipauli, bivši praški župan Cerny, profesor Ott, grof Clam-Martinić, bivši justični minister Ruber, princ Thurn-Taxis, generalni ravnatelj severnih železnic Jeitteles, bivši sekcijski šef Baumgartner, prof. Nothnagel, pesnik Ferdinand Saar, intendant dvornih gled. Plappart, pivovarnar Dreher, bivši državni poslanec Peez, bivši državni poslanec Krainsky, tovarnar Gynzkey. Čuje se tudi, da je med imenovanimi grof Alb. Dzieduszycky.

Dunaj 15. decembra. »Polit. Corr.« naznanja s posebno izdajo velevažno novico, da pride namreč ruski minister zunanjih del grof Lambsdorff, ki se mudi zdaj pri ruskem carju v Livadiji, tekom prihodnjih dni na Dunaj. Očividno je, da je ta prihod v zvezi s senzacionalnim nastopom ruske vlade proti macedonskemu gibanju. Dotična v soboto priobčena izjava ruske vlade, sviri tudi Bolgarsko in Srbijo, naj nasprotujeta pripravam za ustajo v Macedoniji, češ, da hoče Rusija v smislu dogovora z Avstrijo ohraniti sedanji red na Balkanu in poskrbeti z administrativnimi reformami za macedonske Slovane.

Dunaj 15. decembra. Ogrski ministrski predsednik Szell in ogrski do-mobranski minister Fejervary sta prišla včeraj sem. Najprej je bil Szell eno in pol ure pri cesarju in je potem konferiral s Körberjem in Goluchowskim. Danes je bil Körber pri cesarju. Čuje se, da sicer tudi včeraj ni bilo definitivnega sklenjenega glede nagodbe in trgovinskih pogodb, da pa pride do novega leta do odločitve.

Dunaj 15. decembra. Včeraj je imel Schönerer v Hebu shod. Grmel je proti drugim nemškim strankam, da hočejo privoliti v uvedenje češkega notranjega uradnega jezika in tem strankam napovedoval najhujši boj. Podpiral ga je lro. Shod je sprejel resolucijo, ki odklanja spravi elab-orat drugih nemških strank in zahteva uveljavljenje nemškega državnega jezika.

Berolin 15. decembra. Včeraj zjutraj ob pol 5 uri je nemški drž. zbor sprejel novicarinski tarif. Cesar je hotel grofa Bülowa tem povodom povzdigniti v knežji stan, a Bü-low je to odklonil. Cesar je na to po-delil Bülowu verižico k Hohenzoller-skemu redu, grofu Posadowskemu pa verižico k orlovemu redu.

London 15. decembra. Venezo-lanska vlada je premenila svojo tak-tiko. Ustavila je vse represalije.

Poslano.*)

»Slovenec« je v št. 286 z dne 13. de-cembra v »Kotičku za liberalce« pisal:

»Vedno bolj smešni se zde resnim ljudem liberalci, ki vsako delo katoliško-narodne stranke opsujejo, sami pa ničesar ne store. Mirno in ponočno gre s svojim delom in vspehi naša stranka mimo laja-jočih liberalcev. Pretekli dni so obljajali liberalci namero »Slov. kršč. soc. zveze«, ki hoče izseljevanje v Ameriko urediti tako, da ljudstvo ne bo osleparjeno od agentov in da dobi primerne, cenene zveze z domovino. Prvi je bil »Narod«, ki se je tu potegnil za — agente. »Narod« boli, da bo pri tem mnogo manj denarja šlo v žepe agentov, ki delujejo z velikanskimi dobički in da bi to, kar ljudstvo agentom daje preveč, ostalo ljudstvu. Taki prijatelji — agentov so liberalci!»

Podpisanec plačam 2000 kron tistemu, kateri dokaže, da sem kakemu popotniku ali izseljencu za vožnjo iz Ljubljane v Severno Ameriko kako krono več zara-čunil, — ali kakor se je izrazil famozni »Slovenec«, »osleparila«, — kakor je bilo odločeno od ravnateljstva društva »Red-Star Line«.

V Ljubljani, 19. decembra 1902.

Anton Rebek

oblastveno potrjen agent »Red Star Line«.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo od-govorno le toliko, kolikor določa zakon. (3090)

